

Oordeel

[Home \(/nl\)](#) > [Oordelen \(/nl/oordelen\)](#) > **Een woonwagenbewoner t...**

Een woonwagenbewoner toont niet aan dat het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente De Ronde Venen hem discrimineert. Wel is er sprake van discriminatie jegens drie woonwagenbewoners door geen reëel zicht te bieden op een woonwagenstandplaats binnen de gemeente.

Oordeelnummer 2020-88

Datum: 15-10-2020

Filter op trefwoord: Bewijslast Overheid Ras Sociale bescherming

Grond: Ras

Terrein: Sociale Bescherming

Situatie

Vier mannen stellen dat zij al jaren staan ingeschreven om in aanmerking te komen voor woonwagenstandplaats. De gemeente heeft in 2013 plannen gemaakt om de woonwagenlocatie te vernieuwen, dit is vastgelegd in het revitalisatieplan. Volgens deze plannen zijn geen standplaatsen aan hen toegekend. Er komen heel zelden standplaatsen vrij. Zij zeggen dat het voor hen onduidelijk is hoelang zij nog moeten wachten op een woonwagenstandplaats. Zij vinden dat daardoor sprake is van discriminatie. Het College van B&W betwist dat.

Beoordeling

Het College van B&W mag geen onderscheid maken op grond van ras maken bij de huisvesting. Het uitgangspunt hierbij is dat voor woonwagenbewoners, en voor mensen die wachten op een sociale huurwoning, wordt voorzien in een zo gelijkwaardig mogelijk aanbod van woonruimte. De mannen stellen dat er geen gelijkwaardig aanbod is. Het is aan hen om feiten aan te voeren die onderscheid op grond van ras doen vermoeden.

Het staat vast dat één van de mannen momenteel een standplaats heeft op de locatie en dat in het revitalisatieplan een woonwagenstandplaats voor hem is ingetekend. Het College is daarom van oordeel dat hij geen feiten heeft aangevoerd die doen vermoeden dat het College van B&W hem discrimineert.

Wat betreft de andere drie mannen oordeelt het College het volgende. Het staat vast dat er op het moment tien woonwagens staan op de locatie, waarvan zes legaal. Op grond van het revitalisatieplan komen er negen standplaatsen op de nieuwe locatie. Ook staat vast dat het College van B&W naast de revitalisatie van de huidige woonwagenlocatie, geen plannen heeft gemaakt om nieuwe woonwagens aan te leggen. Daarnaast is vast komen te staan dat in de afgelopen 35 jaar geen standplaatsen zijn vrijgekomen. Het College van B&W kan dan ook niet duidelijk maken wat de wachttijd is om in aanmerking te komen voor een nieuwe standplaats. Hoewel de mannen relatief kort officieel staan ingeschreven als woonwagenstandplaatszoekenden, is het van in ieder geval twee van hen al heel lang bekend dat zij de wens hadden om een eigen standplaats te krijgen. Het College is op grond hiervan van oordeel dat de mannen voldoende feiten hebben aangevoerd die doen vermoeden dat het College van B&W niet voorziet in een zo gelijkwaardig mogelijk aanbod. Het is nu aan het College van B&W om te bewijzen dat hij niet in strijd met de gelijkebehandelingswetgeving heeft gehandeld. Het College moet op grond van de wetgeving gelijke behandeling onderzoek doen naar de behoefte aan standplaatsen en op basis van de behoefte beleid ontwikkelen om eventueel extra standplaatsen aan te leggen. Het staat vast dat het College van B&W in 2013 en 2018 woningbehoefteonderzoeken heeft uitgevoerd ten aanzien van de sociale huisvesting. Zij hebben echter nooit de behoefte aan standplaatsen onderzocht en hebben dus ook geen koppeling gemaakt tussen de behoefte van de woonwagenbewoners en het aantal standplaatsen. Ook nadat de mannen zich via de officiële procedure hadden inschreven als woningwagenzoekenden, heeft het College van B&W geen stappen gezet richting uitbreiding van het aantal woonwagenstandplaatsen binnen de gemeente. Het College van B&W hebben niet kunnen bewijzen dat woonwagenbewoners en mensen die wachten op een sociale huurwoning evenveel kans hebben op het vinden van woonruimte. Het College oordeelt daarom dat het College van B&W de drie mannen discrimineert door hen geen reëel zicht te bieden op een woonwagenstandplaats in de gemeente.

Oordeel

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente de Ronde Venen heeft geen verboden onderscheid gemaakt jegens verzoeker 1 op grond van ras.

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente de Ronde Venen heeft verboden onderscheid gemaakt jegens verzoeker 2,3, en 4 op grond van ras.

Verberg volledig oordeel

Oordeel

2020-88

Datum: 15 oktober 2020

Dossiernummer: 2019-0572

Oordeel in de zaak van

[. . .], verzoeker 1

[. . .], verzoeker 2

[. . .], verzoeker 3

[. . .], verzoeker 4

allen wonende te [. . .], verzoekers

tegen

College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente De Ronde Venen,
gevestigd te Mijdrecht, verweerder

1 Verzoek

Verzoekers vragen het College om te beoordelen of verweerder verboden onderscheid op grond van ras heeft gemaakt door hen geen reëel zicht te bieden op een eigen woonwagenstandplaats binnen de gemeente.

2 Verloop van de procedure

2.1 Het College heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- verzoekschrift van 4 december 2019, ontvangen op dezelfde dag;
- verweerschrift van 4 maart 2020;
- aanvullende stukken van verzoekers van 1 april 2020;
- e-mail van verzoekers van 6 april 2020.

2.2 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 augustus 2020. Partijen zijn verschenen. Van de zijde van verzoekers was verzoeker 1 aanwezig, die werd vergezeld door [. . .], zijn moeder, en mr. C.C.J.L. Huurman-Ip Vai Ching, advocaat te Amsterdam. Verzoekers werden bijgestaan door M.M.W. Aben, klachtenconsulent Art. 1 Midden Nederland. Verweerder werd vertegenwoordigd door mr. V.T. Acar, advocaat te Rotterdam en door mr. P. van der Schot, advocaat gemeente De Ronde Venen. Zij werden vergezeld door [. . .], beleidsmedewerker.

3 Feiten

3.1 Verzoekers zijn woonwagenbewoners. Zij zijn allen woonachtig aan [. . .], te [. . .].

Verzoeker 1 huurt een standplaats van verweerder. Verzoeker 2, vader, is woonachtig in een woonwagen die hij zelf, zonder toestemming van de gemeente, heeft geplaatst naast een niet-officiële woonwagenstandplaats. Verzoeker 3, oom, woont in bij zijn ex-partner en zijn (volwassen) zoon, verzoeker 4. Verzoekers 2, 3, en 4 staan ingeschreven bij verweerder om in aanmerking te komen voor een eigen woonwagenstandplaats. Er staan thans tien woonwagens op de locatie, waarvan zes op legale standplaatsen.

3.2 Het woonwagencentrum aan het Molenland is de enige woonwagenlocatie in de gemeente. Naar aanleiding van een brand in 2011 heeft verweerder besloten om het woonwagencentrum te revitaliseren. Volgens het Raadsvoorstel van 21 november 2013 bevonden zich op dat moment zes officiële en drie niet-officiële woonwagenstandplaatsen op de locatie. Verweerder heeft zijn nieuwe beleid, het zogenoemde revitalisatieplan, vastgesteld in het 'Woonwagenbeleid 2013-2014'. Ingevolge het revitalisatieplan heeft verweerder grond gekocht naast het woonwagencentrum met als doel om nieuwe standplaatsen te creëren voor de bewoners. Uit het revitalisatieplan volgt verder dat de drie woonwagens die op niet-officiële standplaatsen staan, worden verplaatst naar de nieuw aan te leggen standplaatsen.

Daarmee zou het gerevitaliseerde woonwagencentrum komen te bestaan uit in totaal negen legale standplaatsen. De werkzaamheden ten behoeve van de revitalisatie zijn gestaakt omdat partijen het oneens zijn over onder andere het totaal aantal woonwagenstandplaatsen dat volgens het revitalisatieplan wordt gecreëerd.

4 Standpunt verzoekers

Verzoekers stellen dat verweerder jegens hen verboden onderscheid op grond van ras maakt door hen geen reëel zicht te bieden op een woonwagenstandplaats. Hoewel verweerder stelt dat hij met het revitalisatieplan het aantal woonwagenstandplaatsen uitbreidt, is er juist sprake van een inkrimping van tien naar negen woonwagenstandplaatsen. Verweerder heeft nimmer onderzoek verricht naar de daadwerkelijke behoefte aan het aantal woonwagenstandplaatsen en is niet voornemens om nieuwe standplaatsen aan te leggen. Door dit beleid van verweerder, wat feitelijk op uitsterfbeleid of stilstandbeleid neerkomt, hebben verzoekers geen uitzicht op een eigen woonwagenstandplaats.

5 Standpunt verweerder

Verweerder betwist dat hij onderscheid maakt jegens verzoekers. De illegale standplaatsen worden niet verwijderd, maar juist gelegaliseerd. Er is sprake van een uitbreiding van zes naar negen legale standplaatsen. Een tiende woonwagen op de locatie is echter niet mogelijk vanwege ruimtegebrek. Verweerder was voornemens om pas na het afronden van de revitalisatie te gaan nadenken over een eventuele uitbreiding van het aantal standplaatsen binnen de gemeente. Dat hij hier nog niet aan is toegekomen, is te wijten aan het feit dat onder andere verzoekers de werkzaamheden hebben tegengewerkt. Bovendien staan verzoekers een relatief korte periode ingeschreven om in aanmerking te komen voor een woonwagenstandplaats. De wachttijd voor een reguliere (sociale) huurwoning bedraagt 7,6 jaar.

6 Beoordeling

6.1 Het is verboden om onderscheid te maken op grond van ras bij sociale bescherming (artikel 7a, eerste lid, van de Algemene wet gelijke behandeling (AWGB)). Sociale bescherming is een ruim begrip en heeft mede betrekking op de toegang tot, en het aanbod van, goederen en diensten die publiekelijk beschikbaar zijn, met inbegrip van huisvesting (Kamerstukken II 2002/03, 28 770, nr. 3, p. 2 en p. 15). Het handelen van verweerder valt onder het begrip huisvesting en daarmee onder de reikwijdte van de wet.

6.2 Onbetwist is dat verzoekers woonwagenbewoners zijn. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) heeft reeds geoordeeld dat het woonwagenleven een wezenlijk onderdeel is van de cultuur en etnische identiteit van woonwagenbewoners (EHRM 18 januari 2001, appl.no. 27238/95, nr. 73 (Chapman/Verenigd Koninkrijk)). Uit deze uitspraak volgt verder dat woonwagenbewoners bescherming kunnen ontleen aan het verbod van discriminatie op grond van ras. Het College oordeelt daarom dat verzoekers een beroep kunnen doen op de bescherming van artikel 7a AWGB.

6.3 Het is aan verzoekers om feiten aan te voeren die onderscheid op grond van ras kunnen doen vermoeden. Als zij hierin slagen, is het aan verweerder om te bewijzen dat hij niet in strijd met de AWGB handelt (artikel 10, eerste lid, AWGB).

6.4 Bij de toepassing van artikel 7a AWGB op een geval als het onderhavige is het uitgangspunt dat wordt voorzien in een zo gelijkwaardig mogelijk aanbod van woonruimte voor woonwagenbewoners en voor bewoners van reguliere (sociale) huurwoningen. Hiervoor is het nodig dat onderzoek wordt verricht naar de behoefte aan woonwagenstandplaatsen en dat daarbij ook een koppeling wordt gemaakt tussen deze behoefte en het aantal woonwagenstandplaatsen. Op basis daarvan moet beleid worden ontwikkeld om – naar gelang de behoefte – extra woonwagenplaatsen aan te leggen.

6.5 Ten aanzien van verzoeker 1 overweegt het College als volgt. Verzoeker 1 voert aan dat hij aanvankelijk met zijn gezin bij zijn vader inwoonde. Deze heeft zijn standplaats aan hem afgestaan in 2008. De woonwagen waar verzoeker 1 thans woonachtig is, en de woonwagenstandplaats die op de nieuwe locatie aan hem is toegewezen, behoren in zijn beleving daarom niet aan hem toe maar aan zijn vader. Dit betekent dat er in zijn beleving op de nieuwe locatie geen woonwagenstandplaats voor hem is aangewezen. Het College stelt vast dat verzoeker thans beschikt over een woonwagenstandplaats. Ter zitting is vast komen te staan dat hij als huurder geregistreerd staat bij verweerder, en zijn vader niet. Voorts staat vast dat verweerder voor hem in het revitalisatieplan een standplaats heeft ingetekend op de nieuwe locatie. Het College is op grond van het voorgaande van oordeel dat verzoeker 1 geen feiten heeft aangevoerd die onderscheid op grond van ras jegens hem doen vermoeden.

6.6 Het College overweegt als volgt ten aanzien van de vraag of verzoekers 2, 3 en 4 feiten hebben aangevoerd die onderscheid doen vermoeden. Vast staat dat op de huidige woonwagenlocatie 10 woonwagens staan en dat de gerevitaliseerde locatie uit 9 standplaatsen zal bestaan. Verweerder heeft geen standplaatsen op de nieuwe locatie gepland voor verzoekers. Voorts staat vast dat verzoeker 4 sinds 2018 staat ingeschreven bij

verweerder om in aanmerking te komen voor een woonwagenstandplaats. Hoewel verzoekers 2 en 3 zich volgens verweerder pas in 2017 en 2018 officieel hebben ingeschreven voor een standplaats, blijkt uit de stukken dat verzoekers in respectievelijk 2003 en 1997 al kenbaar hebben gemaakt dat zij behoefte hadden aan een standplaats binnen de gemeente. Wat van de inschrijfduur van verzoekers ook zij, desgevraagd heeft verweerder niet duidelijk kunnen maken wat de gemiddelde wachttijd is om in aanmerking te komen voor een woonwagenstandplaats. Hiertegenover staat dat de gemiddelde wachttijd voor een sociale huurwoning 7,6 jaar is. Verzoekers stellen onbetwist dat de kans op het vrijkomen van een woonwagen gering is. Zo zijn er in de afgelopen 35 jaar geen standplaatsen vrijgekomen. Het College stelt vast dat er volgens het huidige beleid van verweerder, buiten het revitaliseringsplan voor woonwagencentrum Molenland, geen nieuwe woonwagenstandplaatsen worden aangelegd. Dit maakt dat er geen reëel zicht is op een woning voor verzoekers in tegenstelling tot woningzoekenden in de reguliere sociale huursector, ook als men ervan uitgaat dat verzoekers sinds 2017 en 2018 staan ingeschreven. Het College is van oordeel dat verzoekers hiermee feiten hebben aangevoerd die kunnen doen vermoeden dat verweerder niet voorziet in een zo gelijkwaardig mogelijk aanbod zoals hierboven in 6.3 is bedoeld.

6.7 Nu sprake is van feiten die onderscheid kunnen doen vermoeden, is het aan verweerder om te bewijzen dat hij jegens verzoekers 2, 3 en 4 niet in strijd met de AWGB handelt. Het College overweegt dat verweerder hierin niet is geslaagd. Verweerder heeft aangevoerd dat de slagingskansen voor verzoekers even groot is als voor woningzoekenden in de reguliere sociale huursector. De wachttijd voor een sociale huurwoning bedraagt 7,6 jaar. Verzoekers hebben zich pas tussen de 2 en 3 jaar geleden via de officiële weg ingeschreven om in aanmerking te komen voor een woonwagenstandplaats, aldus verweerder. Verzoekers hebben ter zitting onbetwist gesteld dat er binnen de huidige plannen geen nieuwe standplaatsen bij komen en dat er alleen standplaatsen vrij zouden komen als een van de huidige bewoners komt te overlijden. Bovendien worden in de nieuwe situatie 3 standplaatsen koopstandplaatsen. Deze zullen derhalve niet meer vrij komen om te huren. Op grond daarvan stelt het College vast dat verweerder geen zicht heeft kunnen verschaffen op de mate waarin en frequentie waarmee er in de komende tijd standplaatsen vrij zullen komen. Verweerder heeft met zijn stelling niet aangetoond dat verzoekers 2 en 3 binnen een vergelijkbare termijn als woningzoekenden in aanmerking zullen komen voor een woonwagen.

6.8 Daaraan doet niet af het argument dat verweerder heeft aangevoerd dat verzoekers 2 en 3 zelf akkoord zijn gegaan met het revitalisatieplan waarbij er slechts negen legale standplaatsen zouden worden gecreëerd. Hiermee bewijst verweerder niet dat geen onderscheid wordt gemaakt. Verweerder heeft voor het opstellen van het revitalisatieplan geen concreet onderzoek verricht naar de behoefte aan het aantal woonwagenstandplaatsen. Ten aanzien van de reguliere sociale huisvesting heeft verweerder in 2013 en in 2017 woningbehoefteonderzoek uitgevoerd. Hoewel verweerder naar eigen zeggen bijhoudt hoeveel belangstellenden er zijn, heeft hij geen koppeling gemaakt tussen het aantal belangstellenden en zijn beleid ten aanzien van de hoeveelheid standplaatsen. Verweerder heeft nimmer beleid ontwikkeld om – naar gelang de behoefte – extra woonwagenstandplaatsen aan te leggen, zodat wordt voorzien in een zo gelijkwaardig mogelijk aanbod van woonruimte voor woonwagenbewoners. Uit de woonvisie 2025 blijkt dat verweerder deze koppeling wel heeft gemaakt ten aanzien van de woningzoekenden in de reguliere sociale huursector. Vast staat dat ook nadat verzoekers 2 en 3 zich via de officiële procedure hadden ingeschreven voor een standplaats, het standpunt van verweerder om de locatie niet uit te breiden, ongewijzigd bleef. Desgevraagd heeft verweerder ter zitting toegelicht dat daar inmiddels over na wordt gedacht, maar dat er geen concrete stappen zijn ondernomen om de woonwagenlocaties en/of standplaatsen uit te breiden. Het College is van oordeel dat verweerder hiermee geen reëel zicht biedt op een eigen standplaats aan verzoekers 2,3 en 4. Althans, geen uitzicht dat vergelijkbaar is met personen die wachten op een sociale huurwoning.

6.9 De stelling van verweerder dat er veel geld is uitgegeven aan de revitalisatie van de woonwagenlocatie kan er niet toe leiden dat verweerder daarmee is gevrijwaard van de verplichting om eventueel extra woonwagenstandplaatsen te realiseren. Als blijkt dat daaraan behoefte is, dan rust op verweerder de plicht om vervolgstappen te nemen om extra standplaatsen te realiseren.

6.10 Op grond van het bovenstaande concludeert het College dat verweerder niet voorziet in een zo gelijkwaardig mogelijk aanbod van standplaatsen voor woonwagenbewoners in vergelijking met het aanbod van sociale huurwoningen. Dit betekent dat verweerder de woonwagenbewoners anders behandelt dan anderen in een vergelijkbare situatie op grond van ras. Dit leidt tot het oordeel dat verweerder jegens verzoekers 2, 3 en 4 direct onderscheid op grond van ras maakt.

6.11 Het maken van direct onderscheid is verboden tenzij voor het onderscheid een wettelijke uitzondering bestaat. Gesteld noch gebleken is dat een wettelijke uitzondering op het directe onderscheid van toepassing is. Het College komt daarom tot het oordeel dat

verweerder jegens verzoeker 2,3, en 4 verboden onderscheid maakt op grond van ras door hen geen reëel zicht te bieden op een eigen standplaats binnen de gemeente. Verweerder maakt geen verboden onderscheid op grond van ras jegens verzoeker 1.

6.12 Het College heeft met instemming kennisgenomen van het ter zitting geuite voornemen van verweerder om niet langer te wachten met een inventarisatie van een uitbreiding van het aantal standplaatsen op andere plaatsen tot de revitalisatie van de locatie Molenland is afgerond. Dit voornemen doet echter niet af aan het oordeel dat verweerder thans verboden onderscheid op grond van ras maakt jegens verzoekers.

7 Oordeel

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente de Ronde Venen heeft geen verboden onderscheid gemaakt jegens [. . .] op grond van ras.

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente de Ronde Venen heeft verboden onderscheid gemaakt jegens [. . .], [. . .] en [. . .] op grond van ras.

Aldus gegeven te Utrecht op 15 oktober 2020 door prof. dr. J. Morijn, voorzitter, mr. dr. J.P. Loof en mr. dr. A. Eleveld, leden van het College voor de Rechten van de Mens, in tegenwoordigheid van mr. G.E. Rovere Flores, secretaris.

prof. dr. J. Morijn

mr. G.E. Rovere Flores
namens deze,
S.B. Hester
secretaris

Deel online

English (<https://www.mensenrechten.nl/nl/netherlands-institute-human-rights>)**Mensenrechten in Nederland**

[College voor jou \(/nl/college-voor-jou\)](#)

[Mensenrechten uitgelegd \(/nl/mensenrechten\)](#)

[Discriminatie uitgelegd \(/nl/discriminatie-uitgelegd\)](#)

[Als je een beperking hebt \(/nl/mensenrechten-van-mensen-met-een-beperking\)](#)

[Discriminatie op je werk \(/nl/discriminatie-op-je-werk\)](#)

[Campagnes \(/nl/campagnes\)](#)

Mensenrechten op school en in je werk

[Armoede \(/armoede-0\)](#)

[Caribisch Nederland \(/nl/caribisch-nederland\)](#)

[Huiselijk geweld \(/nl/huiselijk-geweld-0\)](#)

[LHBTI \(/nl/lhbt-0\)](#)

[Migranten \(/nl/migranten\)](#)

[VN-verdrag handicap \(/nl/vn-verdrag-handicap\)](#)

[Afwezig door zwangerschap \(/afwezig-door-zwangerschap-0\)](#)

[Zwanger als je werkt \(/nl/zwanger-als-je-werkt\)](#)

[Digitalisering \(https://mensenrechten.nl/nl/digitalisering\)](https://mensenrechten.nl/nl/digitalisering)

[Geweld tegen vrouwen \(https://mensenrechten.nl/nl/geweld-tegen-vrouwen\)](https://mensenrechten.nl/nl/geweld-tegen-vrouwen)

Mensenrechten van...

[Op school \(/nl/op-school\)](#)

[In de zorg \(/de-zorg\)](#)

[Op het werk \(/nl/als-werkgever\)](#)

[Bij de gemeente \(/mensenrechten-bij-de-gemeente\)](#)

[Mensenrechten en professionals \(/nl/mensenrechten-en-professionals\)](#)

Over ons

[Collegeleden \(/nl/collegeleden\)](#)

[Onze organisatie \(/nl/onze-organisatie\)](#)

[Raad van Advies \(/nl/raad-van-advies\)](#)

[Werken bij het College \(/nl/werken-bij-het-college\)](#)

[Privacyverklaring College voor de Rechten van de Mens \(https://mensenrechten.nl/nl/privacyverklaring\)](https://mensenrechten.nl/nl/privacyverklaring)

College voor de Rechten van de Mens

Postbus 16001

3500 DA Utrecht

T 030 888 38 88

Bezoekadres:

Kleinesingel 1-3

3572CG Utrecht

Meld discriminatie (<https://klachtenformulier.mensenrechten.nl>)

Stel een vraag (</nl/stel-een-vraag>)

(<https://www.accessibility.nl/inspecties/inspectie/site-1357>)

